

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

ख्यत्रस्य च मयि त्रयोविंशतिश्च ॥ 1 ॥

अग्ने॑ तेज॒स्विन्तेज॒स्वी त्वं दे॒वेषु॑ भूया॒स्तेज॑स्वन्त॒म्मामायु॑ष्मन्तं
वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु दी॒ख्यायै॑ च त्वा॒ तप॑सश्च तेज॑से
जुहो॑मि तेजो॒विद॑सि तेजो॑ मा॒ मा हा॑सी॒न्माऽहं॑ तेजो॑
हासि॑ष॒म्मा मां तेजो॑ हासी॒दिन्द्रो॑ज॒स्विन्नोज॒स्वी त्वं दे॒वेषु॑
भूया॒ ओज॑स्वन्त॒म्मामायु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु
ब्रह्म॑णश्च त्वा॒ ख्यत्र॑स्य च [1]

ओज॑से जुहो॑म्योजो॒विद॒स्योजो॑ मा॒ मा हा॑सी॒न्माह॑मोजो॑
हासि॑ष॒म्मा मामोजो॑ हासी॒थ्सूर्य॑ भ्राज॒स्विन्भ्राज॒स्वी त्वं
दे॒वेषु॑ भूया॒ भ्राज॑स्वन्त॒म्मामायु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु
वा॒योश्च॑ त्वा॒ऽपां च॑ भ्राज॑से जुहो॑मि सुव॒र्विद॑सि सुव॑र्मा
मा हा॑सी॒न्माह॑ सुव॑र्हासि॒ष॒म्मा मा॑ सुव॑र्हासी॒न्मयि॑
मे॒धाम्मयि॑ प्र॒जाम्मय्य॑ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धाम्मयि॑

प्र॒जाम्मयीन्द्रं॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॑ मे॒धाम्मयि॑ प्र॒जाम्मयि॑
सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु॥ [2]

श॒ःसिष॑द्वि॒श्वे दे॒वा अ॒ष्टावि॑श॒तिश्च॑॥2॥

वा॒युर्हि॑क॒र्ताऽग्निः॑ प्र॒स्तो॒ता प्र॒जाप॑तिः साम्
बृ॒ह॒स्पति॑रु॒द्गा॒ता वि॒श्वे दे॒वा उ॑पगा॒तारो॑ म॒रुतः॑ प्र॒तिहृ॑तार॒
इन्द्रो॑ नि॒धनं॑ ते दे॒वाः प्रा॑णभृ॒तः प्रा॑ण॒म्मयि॑ दध॒त्वेत॑द्वै
सर्व॑मध्व॒र्युरु॑पाकुर्वन्नु॒द्गातृ॑भ्य॑ उ॒पाक॑रोति ते दे॒वाः
प्रा॑णभृ॒तः प्रा॑ण॒म्मयि॑ दध॒त्वित्या॑हैतदे॒व सर्व॑मा॒त्मन्ध॑त्त
इडा॑ दे॒वहू॑र्मनु॒र्यज्ञ॒नीर्बृ॒ह॒स्पति॑रुक्थाम॒दानि॑ श॒ःसिष॑द्वि॒श्वे
दे॒वाः [3]

सू॒क्तवा॑चः॒ पृथि॑वि मा॒त॒र्मा मां हि॑ःसी॒र्मधुं॑ म॒निष्ये॑ मधुं
ज॒निष्ये॑ मधुं व॒र॒ख्यामि॑ मधुं व॒दिष्या॑मि मधुंम॒तीं दे॒वेभ्यो॑
वाच॑मु॒द्यास॑ः शुश्रू॒षेण्याम॑मनु॒ष्यैभ्य॑स्त॒म्मा दे॒वा अ॑वन्तु
शो॒भायै॑ पि॒तरो॑ऽनु॑ म॒दन्तु॑॥[4]

श॒क्रोऽप्य॑ग्नेर्वृ॒ह॒स्पतिः॑ प॒ञ्चवि॑श॒तिश्च॑॥3॥

वस॑वस्त्वा॒ प्र वृ॑हन्तु गाय॒त्रेण॑ छ॒न्दसा॑ऽग्नेः प्रि॒यम्पा॑थ
उपै॑हि रु॒द्रास्त्वा॒ प्र वृ॑हन्तु त्रैष्टु॒भेन॑ छ॒न्दसेन्द्र॑स्य प्रि॒यम्पा॑थ

उपै॑ह्यादित्यास्त्वा॒ प्र वृ॑हन्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ विश्वे॑षां
 दे॒वानाम्प्रि॑यम्पाथ॒ उपै॑हि॒ मान्दा॑सु ते शुक्र॒ शुक्र॑मा धू॒नोमि॑
 भ॒न्दना॑सु॒ कोत॑नासु॒ नूत॑नासु॒ रेशी॑षु॒ मेषी॑षु॒ वाशी॑षु॒ विश्व॑भृ॒थ्सु॒
 मा॒र्ध्वीषु॑ ककुहासु॒ शक्क॑रीषु [5]

शुक्रा॑सु ते शुक्र॒ शुक्र॑मा धू॒नोमि॑ शुक्रं ते शु॒क्रेण॑ गृह्णाम्य॒हो
 रूपे॑ण॒ सूर्य॑स्य रु॒श्मिभिः॑। आऽस्मि॑न्नु॒ग्रा अ॑चुच्यवु॒र्दिवो॑ धारां
 अस॑श्चत। क॒कुह॑रूपं वृ॒षभ॑स्य॒ रोच॑ते बृ॒हत्सोमः॑ सोम॑स्य
 पुरो॑गाः शु॒क्रः शु॒क्रस्य॑ पुरो॒गाः। यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॒ जागृ॑वि
 तस्मै॑ ते सोम॒ सोमा॑य॒ स्वाहो॑शित्कं दे॒व सोम॑ गाय॒त्रेण॒
 छन्द॑साऽग्नेः [6]

प्रि॒यम्पाथो॒ अपी॑हि व॒शी त्वं दे॒व सोम॒ त्रैष्टु॑भेन॒
 छन्द॑सेन्द्र॒स्य प्रि॒यम्पाथो॒ अपी॑ह्य॒स्मत्स॑खा॒ त्वं दे॒व सोम॒
 जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ विश्वे॑षां दे॒वानाम्प्रि॑यम्पाथो॒ अपी॑ह्या नः॒
 प्रा॒ण ए॒तु परा॑वत॒ आन्तरि॑ख्याद्वि॒वस्परि॑। आयुः॒ पृथि॒व्या
 अ॒ध्य॒मृत॑मसि प्रा॒णाय॑ त्वा। इन्द्रा॑ग्नी मे॒ वर्चः॑ कृणुतां॒ वर्चः॑
 सोमो॑ बृ॒हस्प॑तिः। वर्चो॑ मे॒ विश्वे॑ दे॒वा वर्चो॑ मे॒ धत्त॑मश्विना।
 द॒ध॒न्वे वा॒ यदी॑मनु॒ वोच॑द्ब्रह्मा॒णि वेरु॑ तत्। परि॒ विश्वा॑नि॒

काव्या॑ ने॒मिश्च॒क्रमि॑वाभवत्॥ [7]

उ॒ग्रा ए॒त्याप॒स्त्रीणि च॥४॥

ए॒तद्वा अ॒पां ना॒म॒धेयं॑ गु॒ह्यं यदा॑धा॒वा मा॒न्दा॑सु ते
शु॒क्र शु॒क्रमा॑ धू॒नोमी॒त्याहा॒पामे॒व ना॒म॒धेये॑न गु॒ह्येन॑ दि॒वो
वृ॒ष्टि॒मव॑ रु॒न्ध्रे शु॒क्रं ते शु॒क्रेण॑ गृ॒ह्णामी॒त्याहै॑तद्वा अ॒हो रू॒पं
यद्वा॒त्रिः सूर्य॑स्य र॒श्मयो॑ वृ॒ष्ट्या ई॒शते॑ऽहं ए॒व रू॒पेण॑ सूर्य॑स्य
र॒श्मिभि॑र्दि॒वो वृ॒ष्टिं च्या॒वय॑त्याऽस्मि॑न्नु॒ग्राः [8]

अ॒चु॒च्यवु॑रि॒त्याह॑ यथा॒यजु॑रे॒वैतत्क॑कुह॒ः रू॒पं वृ॒षभ॑स्य
रोच॑ते बृ॒हदि॒त्याहै॑तद्वा अ॒स्य क॑कुह॒ः रू॒पं यद्वृ॑ष्टीं रू॒पेणै॒व
वृ॒ष्टि॒मव॑ रु॒न्ध्रे यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॑ जागृ॒वीत्या॑हैष ह॒ वै
ह॒विषा॑ ह॒विर्य॑जति॒ योऽदा॑भ्यं गृही॒त्वा सो॒माय॑ जु॒होति॑ परा॒
वा ए॒तस्या॑युः प्रा॒ण ए॒ति [9]

योऽंशुं॑ गृ॒ह्णत्या॑ नः प्रा॒ण ए॒तु परा॑वत॒ इत्या॑हायु॒रेव॑
प्रा॒णमा॒त्मन्ध॑त्तेऽमृ॒तम॑सि प्रा॒णाय॑ त्वेति॒ हिर॑ण्यम॒भि
व्य॑नित्यमृ॒तं वै हिर॑ण्यमायुः प्रा॒णोऽमृ॑ते॒नैवायु॑रा॒त्मन्ध॑त्ते
श॒तमा॑न॒म्भव॑ति श॒तायुः॑ पुरु॒षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये
प्रति॑ तिष्ठत्य॒प उप॑ स्पृशति भेष॒जं वा आपो॑ भेष॒जमे॒व

कुरुते॥ [10]

व्योमन ऋतस्य प्राणः पशूनेव विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य पद्वत्वारिः शच्च॥5॥

वा॒युर॑सि प्रा॒णो नाम॑ सवि॒तुराधि॑पत्येऽपान॒ममे॑
दा॒श्चख्य॑रसि श्रोत्रं नाम॑ धा॒तुराधि॑पत्य आयु॑र्मे दा
रू॒पम॑सि वर्णो॑ नाम॒ बृह॑स्पते॒राधि॑पत्ये प्र॒जाम्मे॑ दा ऋ॒तम॑सि
स॒त्यं नामेन्द्र॑स्याधि॑पत्ये ख्य॒त्रम्मे॑ दा भू॒तम॑सि भव्यं नाम॑
पि॒तृणा॑माधि॑पत्येऽपामोष॑धीनां गर्भं धा ऋ॒तस्य॑ त्वा व्योमन
ऋ॒तस्य॑ [11]

त्वा वि॒भूम॑न ऋ॒तस्य॑ त्वा वि॒धर्म॑ण ऋ॒तस्य॑ त्वा
स॒त्याय॑र्तस्य॑ त्वा ज्योति॑षे प्र॒जाप॑तिर्विराज॑मपश्य॒त्तया॑
भू॒तं च॒ भव्यं॑ चासृ॒जत॑ तामृषि॑भ्यस्ति॒रोऽद॑धा॒त्तां
ज॒मद॑ग्नि॒स्तप॑साऽपश्य॒त्तया॑ वै स पृ॒श्नीन्का॑मान॒सृज॑त॒
तत्पृ॑श्नीनाम्पृश्नि॒त्वम् यत्पृ॑श्नो गृह्य॒न्ते पृ॑श्नी॒नेव॒ तैः का॑मान्
यज॑मा॒नोऽव॑ रु॒द्धे वा॒युर॑सि प्रा॒णः [12]

नामेत्या॑ह प्रा॒णापा॒नावे॑वाव॑ रु॒द्धे चख्य॑रसि श्रोत्रं
नामेत्या॑हायु॒रेवाव॑ रु॒द्धे रू॒पम॑सि वर्णो॑ नामेत्या॑ह
प्र॒जामे॑वाव॑ रु॒द्ध ऋ॒तम॑सि स॒त्यं नामेत्या॑ह ख्य॒त्रमे॑वाव॑

रुद्धे भूतमसि भव्यं नामेत्याह पशवो वा अपामोषधीनां
गर्भः पशूनेव [13]

अव रुद्ध एतावद्वै पुरुषम्परितस्तदेवाव रुद्ध ऋतस्य त्वा
व्योमन् इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्य त्वा
विभूमन् इत्याहान्तरिख्षवाँ ऋतस्य विभूमान्तरिख्षमेवाभि
जयत्यृतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म
दिवमेवाभि जयत्यृतस्य [14]

त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा ऋतस्य सत्यं दिश एवाभि
जयत्यृतस्य त्वा ज्योतिष इत्याह सुवर्गो वै लोक
ऋतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभि जयत्येतावन्तो वै
देवलोकास्तानेवाभि जयति दश सम्पद्यन्ते दशाख्वरा
विराडन्न विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ [15]

अभिर्जित्वा ओषधयोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥6॥

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्धत तत्परैरवारुन्धत
तत्पराणाम्परत्वम् यत्परै गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावरुद्धे
तस्यावरुद्धौ यम्प्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमभि जयति
यं द्वितीयमन्तरिख्षं तेन यं तृतीयममुमेव तेन लोकमभि

जयति यदेते गृह्यन्ते एषां लोकानामभिजित्यै [16]

उत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चो गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाल्लोकान्पुनरि-
लोकम्प्रत्यवरोहन्ति यत्पूर्वेष्वहःस्वितः पराश्चो गृह्यन्ते
तस्मादितः पराश्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चो
गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वाश्च इमे लोकास्तस्माद- यातयाम्नो
लोकान्मनुष्या उप जीवन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्यादद्ध्य ओषधयः सम्भवन्त्योषधयः [17]

मनुष्याणामन्नम्प्रजापतिम्प्रजा अनु प्र जायन्ते इति
परानन्विति ब्रूयाद्यद्ब्रूहात्यद्ध्यस्त्वौषधीभ्यो गृह्णामीति
तस्मादद्ध्य ओषधयः सम्भवन्ति यद्ब्रूहात्योषधीभ्यस्त्वा
प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नम् यद्ब्रूहाति
प्रजाभ्यस्त्वा प्रजापतये गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिम्प्रजा
अनु प्र जायन्ते॥ [18]

स छन्दसावीर्यवाँ एव तदृष्टो च॥7॥

प्रजापतिर्देवासुरानसृजत तदनु यज्ञोऽसृज्यत
यज्ञं छन्दांसि ते विष्वश्चो व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु
यज्ञोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दांसि ते देवा अमन्यन्तामी वा

इदम॑भूवन् यद्वय॑ः स्म इति॑ ते प्र॒जाप॑न्तिमुपा॑धावन्त्सोऽब्रवीत्प्र॒ज
वीर्य॑मा॒दाय॒ तद्वः॑ प्र दा॑स्यामीति॒ स छन्द॑सां वीर्य॑म् [19]

आ॒दाय॒ तदै॑भ्यः प्राय॑च्छत्तदनु॒ छन्दा॑ः॒स्यपा॑क्रामञ्छन्दा॑ः॒सि
य॒ज्ञस्ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्परासुरा॒ य एवं॑ छन्द॑सां वीर्यं वेदा
श्राव॑यास्तु श्रौष॒ड्यज॒ ये यजा॑महे वषट्कारो भव॑त्यात्मना
परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति ब्रह्मवा॑दिनो॒ वदन्ति॒ कस्मै॒
कम॑ध्व॒र्युरा श्राव॑यतीति॒ छन्द॑सां वीर्यायेति॑ ब्रूयादेतद्वै [20]

छन्द॑सां वीर्य॑मा श्राव॑यास्तु श्रौष॒ड्यज॒ ये यजा॑महे
वषट्कारो॒ य एवं॑ वेद॒ सर्वी॑र्यैरे॒व छन्दो॑भिरर्चति॒ यत्किं
चा॒र्चति॑ यदिन्द्रो॒ वृत्र॑मह॒न्नमे॒ध्यं तद्य॑द्यती॒नपाव॑पदमे॒ध्यं तदथ॒
कस्मा॑दैन्द्रो य॒ज्ञ आ स॑ऽस्थातो॒रित्या॑हुरिन्द्र॑स्य॒ वा ए॒षा
य॒ज्ञिया॑ त॒नूर्य॑द्य॒ज्ञस्तामे॒व तद्य॑जन्ति॒ य एवं॑ वेदोपै॒नं य॒ज्ञो
न॑मति॥ [21]

कुसीदन्त्वन्नं एनमोषेद्यदि पुर आदित्यमेव तदाहेतुर्मे गोपायेति॥४॥

आ॒युर्दा अ॑ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि।
घृ॒तम्पी॒त्वा मधु॒ चारु॒ गव्य॑म्पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि र॒ख्यता॑दि॒मम्।

आ वृश्च्यते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः
 शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथमवैत्यायुर्दा अग्ने हविषो जुषाण
 इत्यवभृथमवैष्यञ्जुहुयादाहुत्यैवैनौ शमयति नार्तिमाच्छति
 यजमानो यत्कुसीदम् [22]

अप्रतीत्तम्मयि येन यमस्य बलिना चरामि। इहैव
 सन्निरवदये तदेतत्तदग्ने अनृणो भवामि। विश्वलोप
 विश्वदावस्य त्वासञ्जुहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समसनादेकः।
 ते नः कृण्वन्तु भेषजं सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो
 नभसा पुरः सःस्फानो अभि ररखतु। गृहाणामसमत्यै
 बहवो नो गृहा असन्। स त्वं नः [23]

नभसस्पत ऊर्जं नो धेहि भद्रया। पुनर्नो नष्टमा कृधि
 पुनर्नो रयिमा कृधि। देवं सःस्फान सहस्रपोषस्यैशिषे
 स नो रास्वाज्यानिं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां
 स्वस्तिम्। अग्निर्वाव यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य
 यजमान आ दत्ते यदोषधीभिर्वेदिः स्तृणाति यदनुपौष्य
 प्रयायाद्भीवबद्धमेनम् [24]

अमुष्मिल्लोके नैनीयेरन् यत्कुसीदमप्रतीत्तम्मयीत्युपौषतीहैव

सन् यमं कुसीदं निरवदायानृणः सुवर्गं लोकमेति यदि
 मिश्रमिव चरेदञ्जलिना सक्तून्प्रदाव्ये जुहुयादेष वा
 अग्निर्वैश्वानरो यत्प्रदाव्यः स एवैनं स्वदयत्यहं
 विधान्यामेकाष्टकायामपूपं चतुःशरावम्पक्त्वा प्रातरेतेन
 कर्ष्यमुपौषेद्यदि [25]

दहति पुण्यसमम्भवति यदि न दहति पापसममेतेन ह
 स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घसत्रमुप यन्ति यो वा
 उपद्रष्टारमुपश्रोतारमनुख्यातारं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लोक
 इष्टापूर्तेन गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽ-
 दित्योऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लोक
 इष्टापूर्तेन गच्छतेऽयं नो नभसा पुरः [26]

इत्याहाऽग्निर्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहैतन्मे गोपायेति
 स त्वं नो नभसस्पत इत्याह वायुर्वै नभसस्पतिर्वायुमेव
 तदाहैतन्मे गोपायेति देव सऽस्फानेत्याहासौ वा आदित्यो
 देवः सऽस्फान आदित्यमेव तदाहैतन्मे गोपायेति॥ [27]

पूषा क्रियन्तं एषोऽष्टौ च॥9॥

एतं युवानम्परि वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्वरत प्रियेण।

मा नः शास जनुषां सुभागा रायस्पोषेण समिषा मदेम।
 नमो महिम्न उत चख्षुषे ते मरुताम्पितस्तदहं गृणामि।
 अनु मन्यस्व सुयजां यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्।
 देवानामेष उपनाह आसीदपां गर्भं ओषधीषु न्यक्तः। सोमस्य
 द्रप्समवृणीत पूषा [28]

बृहन्नद्रिरभवत्तर्देषाम्। पिता वथ्सानाम्पतिरघ्नियानामथो
 पिता महतां गर्गराणाम्। वथ्सो जरायुं प्रतिधुक्पीयूषं
 आमिख्या मस्तु घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय
 त्वां हवन्त मरुतः स्वर्काः। वर्ष्मन्खत्रस्य ककुभिं
 शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भजा वसूनि। व्यृद्धेन वा एष
 पशुना यजते यस्यैतानि न क्रियन्त एष ह त्वे समृद्धेन
 यजते यस्यैतानि क्रियन्ते॥ [29]

गुवीन्यो वि चतुश्चत्वारिंशच्च॥10॥

सूर्यो देवो दिविषद्भ्यो धाता खत्राय वायुः प्रजाभ्यः।
 बृहस्पतिस्त्वा प्रजापतये ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यांस्ते
 हरितो गर्भोऽथो योनिर्हरिण्ययी। अङ्गान्यहुता यस्यै तां
 देवैः समजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्र

नर्दबुद। भूम्याश्चतंस्रः प्रदिशस्ताभिरा वर्तया पुनः। वि ते
भिनद्धि तक्करीं वि योनिं वि गवीन्यौ। वि [30]

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च जरायुं च। बहिस्ते अस्तु
बालिति। उरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुः पवमानो धीरं आनञ्ज
गर्भम्। एकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षट्पदी
सप्तपद्यष्टापदी भुवनानु प्रथताः स्वाहा। मही द्यौः पृथिवी
च न इमं यज्ञमिमिख्यताम्। पिपृतां नो भरीमभिः॥ [31]

भामांसो दाता त्वमन्तरिख्यः सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विंशतिश्च॥11॥

इदं वामास्ये हविः प्रियमिन्द्राबृहस्पती। उक्थम्मदश्च
शस्यते। अयं वाम्परि षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती।
चारुर्मदाय पीतये। अस्मे इन्द्राबृहस्पती रयिं धत्तः
शतृग्विनम्। अश्वावन्तः सहस्रिणम्। बृहस्पतिर्नः परि पातु
पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः। इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः
सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु। वि ते विष्वग्वातंजूतासो
अग्ने भामांसः [32]

शुचे शुचयश्चरन्ति। तुविम्रख्यासो दिव्या नवंग्वा वनां
वनन्ति धृषता रुजन्तः। त्वामग्ने मानुषीरीडते विशो

होत्राविदं विविचि॑ रत्नधात॑मम्। गुहा॑ सन्त॑ सुभग
 विश्वदर्श॑तं तुविष्म॑णसः॑ सुयजं॑ घृतश्रियम्। धा॒ता द॑दातु
 नो र॒यिमीशा॑नो जग॑तस्पतिः। स नः॑ पूर्णे॑न वावनत्। धा॒ता
 प्र॒जाया॑ उ॒त रा॒य ई॒शे धा॒तेदं विश्व॑म्भुवनं जजान। धा॒ता
 पु॒त्रं यज॑मानाय॒ दाता॑ [33]

तस्मा॑ उ ह॒व्यं घृ॒तव॑द्विधेम। धा॒ता द॑दातु नो
 र॒यिम्प्राचीं॑ जी॒वातु॑मख्यताम्। व॒यं दे॒वस्य॑ धीमहि सुम॑तिः॑
 स॒त्यरा॑धसः। धा॒ता द॑दातु दा॒शुषे॑ वसू॑नि प्र॒जाका॑माय
 मी॒दुषे॑ दुरो॒णे। तस्मै॑ दे॒वा अ॒मृताः॑ सं व्य॑यन्तां विश्वे॑ दे॒वासो॒
 अदि॑तिः स॒जोषाः॑। अनु॑ नोऽद्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ मन्यताम्।
 अ॒ग्निश्च॑ ह॒व्यवा॑हनो भव॑तां दा॒शुषे॑ मयः। अ॒न्विद॑नुमते॒ त्वम्
 [34]

मन्या॑सै शं च॑ नः कृधि। ऋ॒त्वे द॑रव्याय नो हिनु
 प्र ण॑ आयू॑षि तारिषः। अनु॑ मन्यतामनुमन्यमाना
 प्र॒जाव॑न्तः॑ र॒यिम॑ख्ययमाणम्। तस्यै॑ व॒यः हेड॑सि मापि
 भूम॑ सा नो॑ दे॒वी सु॒हवा॒ शर्म॑ यच्छतु। यस्या॑मिदम्प्रदिशि
 यद्वि॒रोच॑तेऽनु॑मतिम्प्रति॑ भूष॑न्त्यायवः। यस्या॑ उ॒पस्थ॑

उर्वन्तरिख्य॑ सा नो देवी सुहवा॑ शर्म॑ यच्छतु॥ [35]

रा॒काम॒ह॑ सु॒हवा॑ सुष्टुती हुवे शृ॒णोतु॑ नः सु॒भगा॑
 बोध॑तु त्मना॑। सीव्य॒त्वपः॑ सूच्याऽच्छिद्य॑मानया ददा॑तु
 वी॒र॑ श॒तदा॑यमुक्थ्यम्। यास्तै॑ राके सु॒म॒तयः॑ सु॒पेश॑सो
 याभि॑र्ददा॑सि दा॒शुषे॑ वसू॑नि। ताभि॑र्नो अ॒द्य सु॒मना॑
 उ॒पाग॑हि स॒हस्र॑पोष॑ सु॒भगे॑ ररा॑णा। सिनी॑वालि॒ या
 सु॒पा॒णिः। कु॒हूम॒ह॑ सु॒भगा॑ वि॒द्यना॑प॒सम॒स्मिन् य॒ज्ञे सु॒हवा॑
 जो॒हवी॑मि। सा नो ददा॑तु श्रव॑णम्पित॒ृणां तस्या॑स्ते देवि
 ह॒विषा॑ विधेम। कु॒हूर्दे॒वाना॑म॒मृत॑स्य॒ पत्नी॑ ह॒व्या नो अ॒स्य
 ह॒विषा॑श्चिकेतु। सं दा॒शुषे॑ कि॒रतु॑ भूरि॑ वाम॑ रा॒यस्पोष॑
 चि॒कि॒तुषे॑ दधातु॥ [36]

वि वा एतस्या वांयो इमे वै चित्तश्चाग्निर्भूतानाँदेवा वा अभ्यातानानृतापाङ्गाष्ट्रकामाय देविका वास्तौष्पते त्वमग्ने
 बृहदेकादश॥11॥ वि वा एतस्येत्याह मृत्युर्गन्धर्वोऽव रुन्धे मध्यतस्त्वमग्ने बृहथर्द्धत्वारि॑शत्॥46॥ वि वा एतस्य
 प्रियासः॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥ तैत्तिरीयसंहिता तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>